

Alte Drucke

**CONFESSIO FI=||DEI CATHOLICAE CHRISTIANA
AV=||thoritate Synodi prouincialis quæ habita est
Petr=||couiæ Anno M. D. LI. Mense Iunio ædita: || ...**

Hosius, Stanislaus

Cracoviae, 1553

QVOMODO SACERDOTES ET EPIScopos ad contemplandum perpetuo crucis &
mortis Christi beneficium excitare mater Ecclesia conata est, Cap. XII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150329

daretur indissolubilis manens in posteros, quia nec in vltimis Dei clementia poenitentes excludit, nec vlla hora sera est, cui compunctio districta occurrit, nec eos, qui vitæ suæ Naum. 1. quocumq; temporis articulo veri sunt iudices, iterum iudicari, Neq; enim bis in idipsum Deus iudicat, cum & Paulus dicat: Quod si nos ipsos iudiceremus, non vtiq; iudicamur. Impoenitentes itaq; Deus iudicat & damnat, poenitentes vero quia suscipit, à seipsis iudicatos absoluit. Neq; iudicio, quod humanæ poenitentiae seueritas protulit, aliqd iustitia cœlestis apponit. Iudicati sunt Aegyptij, cum reduntibus super se maris fluctibus inuoluerentur: Iudicati sodomitæ, cum subuersis vrbibus eorum sulfureis flâmis cremarentur: Sed si in eisdem subuersionibus generet poenitentes, temporali pœne non succederet æterna, sed esset illis p remedio supplicium, & pro absolutione tormentû, neq; corde contritos æternum contereret & aggrauaret iudiciû. Sic in cruce latro cõfitens nõ tantû indulgentiâ meruit, sed etiam Christi familiaris effectus, præmissus est in paradysum & regni factus est particeps. Ad hunc modû etiã eos, quorum omnis vita in omni flagitiorum genere volutata ẽ, noluit mater ecclesia de peccatis suis desperare, sed concepto de illis iusto dolore, ad Christi crucis remedium confugere, atq; indè salutem expectare iussit, nullû vt genus hominum iuerit, cui non maxime cum alia omnia, tum hoc præsertim crucis & mortis Christi beneficium sit manifestare conata.

QVOMODO SACERDOTES ET EPISCOPOS ad contemplandum perpetuo crucis & mortis

E ñ

Christi

Exodi. 14.

Gene. 19.

I. Corint. 11

Christi beneficium excitare mater Ecclesia
conata est, Cap. XII.

Psal. 113.

1. Thefalo. 5.

Quod quoniam populo frequenter inculcare proprium, sacerdotum est munus, hos vero non alia in re dies noctesque, quam in eius assidua meditatione versari voluit, ex eo natę sunt preces, quas vocant horas canonicas, ut septies in die laudem Deo dicerent sacerdotes, quo sic implerent illud quod ab Apostolo scriptum est, sine intermissione orate, simul illius immensi Christi beneficii recordarentur per vulgo notos omnibus rithmos: Patris sapientia veritas diuina: Quid matutina: quid prima: quid tertia, quid sexta, quid nona, quid vespertina: quid hora completorii de Christo factum sit, per singula suppliciorum genera, cum grati animi significatione recolentes, omnia ut vite sue tempus in hac una cogitatione traducere sacerdotes voluerit, Porro quoties missę peragunt sanctum sacrificium, tunc vero sicut antea mentio facta est, quicquid est in Euangelio, quod scire omnium interest ad salutem, id non verbis explicant modo, verum & habitu, & gestu, & signis, & ceremoniis sub aspectum populi subiiciunt: illud præ ceteris inenarrabile passio, crucifixi, mortui Christi beneficium, non auribus magis, quam oculis hominum inculcantes. Inde signa crucis tam crebra, cum singulę cruce singula tormentorum genera designant, quę propter nos nocentes, innocens agnus ille, cuius sanguine redempti sumus perferre dignatus est. Iam ad quorum officium pertinet non modo sacrificium offerre pro populo, Verumetiam

Hebre.

5.

Verumetiam sacrificantibus præesse, & eos gubernare, atq;
 vniuerso gregi attendere, cuius generis sunt Episcopi, ne-
 quaquam satis illis esse iudicauit, vel cum sacris operaretur, vel
 cum precum suarum pensum absoluerent, Christi crucis
 meminisse, quin punctum temporis nullum propè preter-
 mitti voluit, precipuè quoties domo prodeundum eis foret,
 quo crucis beneficium non recoleret: Hinc ille mos, quòd
 pendentem de collo crucem gestant Episcopi, nò ob id mo-
 do, ne parum aliquando sint memores benefici per crucē
 accepti, verumetiam vt admonerentur, quòd crucifixi vesti-
 gijs incedant, vt sicut ille vere bonus pastor posuit animā *Ioannis. 10.*
 suam pro ouibus suis, ita & ipsi à bono pastore pastores or-
 diuium eius constituti, ne dubitarent, si res ita ferret, exēplo *I. Ioannis. 3.*
 domini sui ponere animas suas pro ouibus suis, & quamli-
 bet acerba supplicia, in ipsius præsidio fiducia collocata su-
 stinere. Hoc enim est quod à suis exigit Christus, cum tol-
 lere crucem suam iubet, qui sequi se vult. Quinetiam quòd
 se cunctis crucis esse ministros declarent, cum alias, tū præ-
 cipue quoties primum in suæ dioceseos ciuitates ingrediā-
 tur, cruce signant obuios quosq;, maioreq; solennitate qua-
 dam, idq; magis cum sacris operantur, signo crucis benedi-
 cunt hominibus, simul illud in memoriam eis reuocantes,
 quòd per crucem peccatorum remissio nobis obtēta, neq;
 fructus huius tanti benefici nisi per crucis memoriā, pōq;
 fiduciam in illa collocatam ad nos redundare queat. Cete-
 rum Archiepiscopo vltra crucem de collo pendētem, præ-
 fertur etiam crux, quoties in publicum prodit, quo nunq;
 non ante oculos ipsius versetur, vt quemadmodum prin-
 E iij ceps est

Matthæi. 16.

ceps est Episcoporum, ita se principem esse debere memi-
nerit ad queuis adeūda pericula pro fide & Ecclesia Chris-
ti, proq; salute concediti sibi gregis conseruanda. Quin et
ad mortē ipsam, si qua id necessitas postulet, oppetendā.
Potuit ne amplius aliquid facere mater Ecclesia, quā qd
fecit, ad mediatoris fidem illustrandam, & quāmaxime pa-
pagandam, atq; ad redemptionis nostræ mysterium non
auribus modo, verum & oculis fidelium ingerendū. Quod
tantō studio fecisse videtur, vt si qui ratione aut memoria
comprehendere non possent, vel oculis aspicere, ac modo
non manibus eis contrectare liceret. Adeo se demisit ad ca-
ptum omnium, vt ne quem laterent ea, sine quorum fide
saluus esse nemo potest. Non illa scriptis modo, non viua
voce tantum ē superiore templi loco, verum & certis die-
bus instituendis, & signis & imaginibus, & habitu, & gestu
& varijs ceremonijs, & quascunq; vias & rationes ad eam
rem accommodatas diuini numinis afflatu excogitare po-
tuit, omnibus ijs in mentibus fidelium imprimere conata ē
cum alia omnia quæ in symbolo continentur, quæ breuis ē
credendorum collectio, tū precipue mediatorē Dei & ho-
minum IESVM Christum, & hunc crucifixum: vt ex
illo penderent omnes, in illo proram, quod aiunt, & pupa-
pim suæ salutis collocarent.

QVOD FALSO QVIDAM HOC AEVO
nostro calumniantur Ecclesiam de obscuratis Christi be-
neficijs, cum per ipsos potius obscurantur, & omnis
eorum memoria extinguitur.

cap.